

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod in Trinitate non est diuersitas vel singularitas vel solitudo sed vnitas
& trinitas & distinctio & identitas. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

lingue suæ consuetudinem aptius dicitur.

Quod in trinitate non est diuersitas, nec singularitas,
vel solitudo: sed unitas, & trinitas, & di-
stinctio & identitas.

IAM sufficienter, ut puto, ostensu, qua necessitate dicamus tres personas, & quare non similiter tres Deos vel essentias: quia scilicet in altero obuiat scriptura, in altero diuersitatis intelligentia, quia

Cap. 4. ad finem.

*Hilarius. ad finem l. 7.
Ioan. 4. b.*

*Paulo. infra
r us.*

*Libidem su-
perius im-
mediate.*

*Tom. 4.
quest. 122.*

*Amb. ad fi-
nem.*

*Lib. 3. c. 5.
Et c. 1. l. 2.
eiusdem ad
principiis,
omo 2.*

ibi nulla penitus est diuersitas, sicut nec singularitas vel solitudo, sed unitas & trinitas. Vnde Aug. in lib. 7. de Trin. ait, Humana inopia queritur quid dicere tria, dixit tres personas & substatiyas. Quibus nominibus non diuersitatē voluit intelligi, sed singularitatē noluit: ut non solum ibi unitas intelligatur ex eo quod dicitur una essentia, sed Trinitas ex eo quod dicuntur tres personae. Hilarius quoque in 7. lib. de Trin. ait: Dominus dicit, Qui me videt, vident & patrem. Cum hoc dicitur, excluditur singularitas, atque unita, id est, solitarii intelligentia. Nam nec solitarius sermo significat, & indifferentē tamen naturā professio docet. Vetus est enim in filio pater per naturę unitam similitudinem. Vnum sunt enim natus & generans: vnum sunt: neque unus. Non itaque solitarius filius est, nec singularis, nec dispar. Item in eodem. Sicut in patre & filio credere duos Deos impium est, ita patrem & filium singularē Deum praedicare, sacrilegium est. Nihil in his nouum, nihil diuersum, nihil alienum, nihil separabile est. De hoc etiam Augustinus. in libr. questionum veteris ac nouae legis ait. Unus est Deus, sed non singularis. Item Ambrosius. in lib. de fide ait, Quod unius est substantia, separari non potest: & si non sit singularitatis sed unitatis Deus unus cum dicitur, nequaquam deitatis Trinitatē excludit: & ideo non quod singularitatis, sed quod unitatis est praedicatur. Ecce ex predictis ostenditur, quia nec singularis, nec diuersus, nec unitus vel solitarius confitendum est.

Deus

De²: quia singularitas vel solitudo personarū pluralitatem excludit, & diuersitas unitatē essentiæ tollit. Diuersitas inducit separationē diuinitatis, singularitas adimit distinctionē Trinitatis. Ideo *Ca. i. in fine*
Ambr. in 2. lib. de fide ait: Non est diuersa nec singularis æqualitas, nec iuxta Sabellianos, patrē filiumque confundens: nec iuxta Arrianos, patrem *Ambry. ca. 2.* filiumque secernens. Pater n. & filius distinctionem *in medio* habent, separationem vero non habent. Item in *l. i. de fide*, eodem, Pater & filius diuinitate sunt vnum, nec est ibi substantię differentia, nec vlla diuersitas: alioquin quomodo vnu Deū dicimt? diuersitas n. plures facit, Constat ergo ex predictis, quia in Trinitate nulla est diuersitas: si tamen aliquando in scriptura innenitur dictum, tres diuersæ personæ, & huiusmodi diuersas dicit distinctas.

Quod non debet dici Deus multiplex. K

ET sicut in Trinitate non est diuersitas, ita nec multiplicitas. & ideo nō dicend² Deus multiplex, sed trinu² & simplex. Vnde Ambr. in lib. i. de fide *Lib. i. de fide* ait: Est in patre & filio nō discrepans, sed vna diuinitas: nec confusum quod vnum est, nec multiplex esse potest quod indifferens est. Multiplex itaque Deus non est.

QVID SIGNIFICETVR HIS NO-

*minibus vnu vel vna, duo vel duæ, tres vel tria, trinus vel trinitas, plures vel plu-
ralitas, distinctio vel distinctio,
cum his utimur de Deo
loquendo.*

DISTINCT. XXIV.

A

HIC diligenter inquiri oportet, cum in Trin. nō Quid signi-
 sit diuersitas vel singularitas, nec multiplici- ficietur per
 tas vel solitudo, quid significetur his nominibus, nomen nu-
 scilicet vnu vel vna, duo vel duæ, tres vel tria, merale cū lo-
 tripus vel trinitas, plures vel pluralitas, distin- quitur de
 diuinis.
 Etæ